

Om Hållbarhetstermgruppen: Erfarenheter från att ta fram och sprida rådgivning om terminologin kring hållbar utveckling

Linnea Hanell

Den här artikeln presenterar Hållbarhetstermlistan, som samordnas av Språkrådet vid Institutet för språk och folkminnen sedan starten sommaren 2021. Texten beskriver den grupp som ligger bakom listan, vilka frågor den tar sig an, hur listans termposter ser ut, samt hur gruppens arbete går till rent praktiskt. Avsikten med att göra den här beskrivningen i Nordterm-publikationen är att dela erfarenheter av termgruppsarbetet, exempelvis för en läsare som är intresserad av att starta en liknande termgrupp i ett annat land eller för ett annat ämnesområde. Artikeln avslutas med några sammanfattande lärdomar från termgruppens första fem terminer.

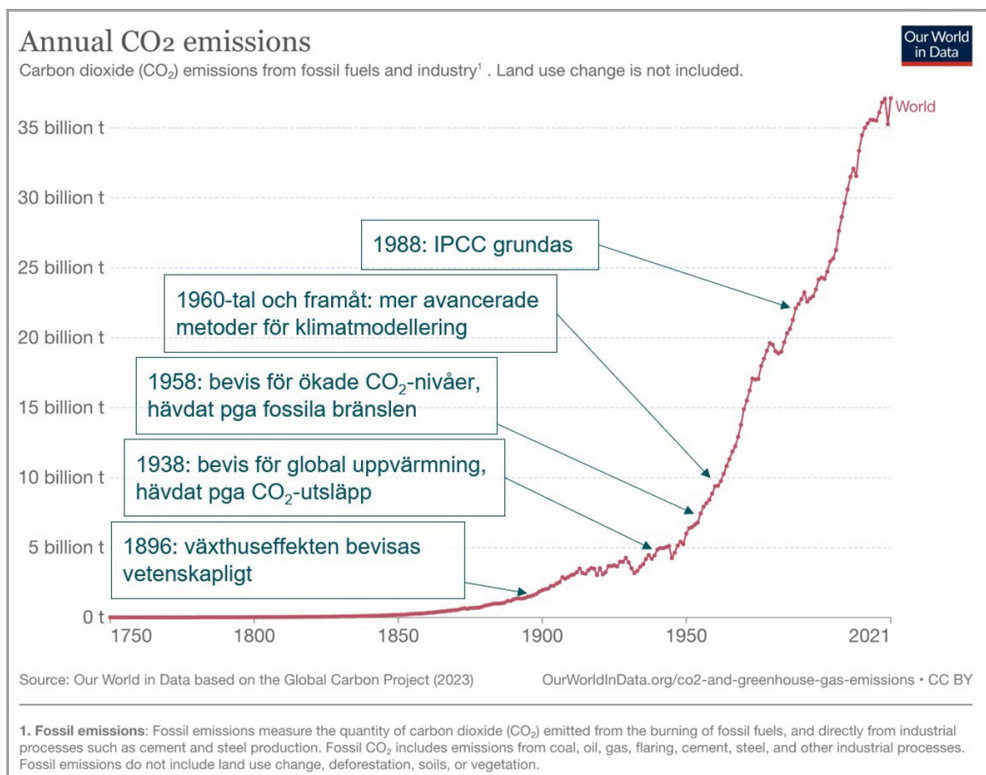
Introduktion: utsläpp och kunskap ökar i takt

År 1824 publicerades en vetenskaplig idé om att jordens atmosfärsskikt fungerar på ett sätt som gör jorden varmare än den annars hade varit, genom att det släpper in solljus som omvandlas till värme, men sedan inte släpper ut samma värme igen (Fourier 1824). När den svenske fysikern Svante Arrhenius sjuttio år senare publicerade den första vetenskapligt kvantifierande undersökningen av detta, sammanfattade han idén som att "the atmosphere acts like the glass of a hot-house", och hans beräkningar visade att idén stämde (Arrhenius 1896, s. 237). Sedan 1901 är fenomenet känt som växthuseffekten (Ekholm 1901).

Under 1900-talet har vetenskaperna med stigande säkerhet kunnat belägga att människan förstärker denna effekt genom att bränna lagrat kol och på så sätt tillföra koldioxid till atmosfären (Bolin 2007). År 1938 kunde man visa att jorden blir allt varmare, vilket misstänktes bero på ökade koldioxidmängder i atmosfären (Callendar 1938). Tjugo år senare påbörjade geokemisten Charles Keeling sina mätningar av halten koldioxid i atmosfären, vilket successivt kunde avslöja att koldioxidhalten ökade och att det antagligen berodde på förbränningen av fossila bränslen (Keeling 1960). Metoderna för att bedöma vad detta skulle kunna få för konsekvenser för jordens klimat blev allt mer avancerade. I takt med att fler och fler forskare engagerade sig i ämnet växte

säkerheten inom naturvetenskaperna om att utsläpp av koldioxid gör jorden varmare och att det är en utveckling som kan få katastrofala konsekvenser. År 1988 grundades FN:s klimatpanel Intergovernmental Panel on Climate Change, IPCC, med uppdrag att kontinuerligt sammanfatta och bedöma vetenskapen om den globala uppvärmningen.

Jag som skriver detta är språkvårdare vid Språkrådet på den statliga myndigheten Institutet för språk och folkminnen. Varför skriver jag om framväxten av naturvetenskaplig kunskap om klimatet och atmosfären? Det förklaras bäst genom att placera ut dessa naturvetenskapliga landvinningar i ett diagram (figur 1).

Figur 1. Diagram över fossila koldioxidutsläpp 1750–2021, från Our World in Data, med tillägg av textrutor om vetenskapliga milstolpar om växthuseffekten. Diagram hämtat från <https://our-worldindata.org/co2-emissions> 2023-06-01.

Diagrammet visar en skarpt ökande kurva över utsläpp av koldioxid från fossila bränslen och industrin. Jag har använt kurvan som en tidslinje, och pekat ut de vetenskapliga milstolpar som nämns ovan. Vad figuren visar på så sätt är att

kunskapen om skadliga effekter av koldioxidutsläpp har ökat i ungefär samma takt som själva utsläppen. Faktum är att mer än hälften av alla fossila koldioxidutsläpp i vår planets historia har skett efter grundandet av IPCC år 1988.

Parallellt med insikterna om den globala uppvärmningen har forskare också identifierat hur vissa mänskliga samhällen påverkar avgörande globala miljöprocesser och miljöområden på ett sätt som hotar jordsystemets stabilitet och resiliens (Rockström m.fl. 2009; 2023). Här inkluderas, förutom klimatförändringar, även bland annat en oroande förlust av biologisk mångfald, färskvattenförändringar samt höga utsläpp av kväve och fosfor. Inte heller denna kunskap är ny, och inte heller på dessa områden går utvecklingen åt rätt håll.

Från detta kan man sluta sig till att kunskap om de beteenden hos den moderna människan som ger skadliga effekter på jordsystemet inte tycks räcka för att bryta dessa beteenden. Det kan antas bero på att beteendena är djupt rotade i många moderna samhällen, och att beteendeförändringar förutsätter en genomgripande samhällsomställning som omfattar en mängd aktörer globalt, nationellt och lokalt, inom politik, näringsliv och civilsamhälle. Det räcker helt enkelt inte att naturvetenskapliga experter förstår läget; frågan behöver engagera många fler människor, och det behövs många fler olika former av kompetens än naturvetenskaplig skicklighet. Det är nu vi kommer till språkvården.

Språkvård för hållbar omställning: en termgrupp för hållbar utveckling

För att så många som möjligt ska kunna bidra till en hållbar omställning behövs ett brett samhälleligt samtal om dessa naturvetenskapliga insikter, vilket i sin tur förutsätter en bred tillgång till språket för att tala om ämnet. Människor som journalister, grundskollärare, politiker och företagsledare – men också föreningsordförande, tidningsläsare, demonstranter och väljare i demokratiska val – behöver kunna både ta emot och själva producera yttranden om klimat, miljö och hållbar omställning. En grundpelare i språket för sådana yttranden är terminologin om hållbar utveckling: termer som kommer från exempelvis meteorologi, biologi och jordsystemsvetenskap blir en del av samhällsdebatten.

Mot bakgrund av detta startade Karin Webjörn och jag år 2021 en termgrupp för ämnesområdet hållbar utveckling, och påbörjade arbetet med en termlista som vi kallar för Hållbarhetstermlistan. Syftet med listan är att tillgängliggöra termer och begrepp inom ämnesområdet, särskilt med fokus på klimat och miljö, för att på så sätt öka möjligheten för fler personer att delta i svenskspråkiga utbyten som rör hållbarhetsfrågor. Det kan exempelvis handla om forskare som kommunicerar på svenska med allmänheten om sitt kunskapsområde,

medan deras forskning mest bedrivs på engelska; om journalister och lärare som förmedlar komplex kunskap till målgrupper som kanske inte är insatta i ämnet; om politiker som sätter sig in i informationsunderlag och om privatpersoner som samtalar med varandra.

Hållbarhetstermgruppen samordnas av Språkrådet och leds av mig som är språkvårdare i svenska och forskare inom diskursanalys och sociolingvistik, samt av min kollega Karin Webjörn som är språkvårdare i fackspråk och terminologi. Från Språkrådet deltar också Åsa Holmér som är språkvårdare i fackspråk och terminologi. I gruppen ingår även en facköversättare med språkriktningen engelska till svenska. Sakkunniga experter har en viktig roll i varje termgrupp, så även i Hållbarhetstermgruppen. Det beror dels på att de kan ämnesområdet väl, dels på att de känner till fackspråket inom ämnesområdet. I Hållbarhetstermgruppen finns sakkunniga från följande områden:

- Vetenskap (i dagsläget från SMHI Rossby Centre, Stockholm Resilience Centre samt Historiska studier av teknik, vetenskap och miljö vid KTH)
- Statliga myndigheter (i dagsläget från Naturvårdsverket och Klimatpolitiska rådets kansli)
- Media (i dagsläget tidskriften *Forskning & Framsteg*)
- Intresseorganisationer (i dagsläget Naturskyddsföreningen)

Problem som Hållbarhetstermlistan försöker reda ut

Det finns en handfull olika typer av terminologirelaterade problem för språkbruket inom hållbar utveckling, där det finns ett behov av rådgivning. I detta avsnitt beskriver jag sex olika typer av terminologiska problem som Hållbarhetstermlistan försöker reda ut.

1. Hur ska man säga på svenska?

Många begrepp inom ämnesområdet hållbar utveckling omtalas i svenskan inledningsvis i sin engelska språkdräkt. Det är ingenting konstigt med det, eftersom det är en global angelägenhet och många av de viktiga vetenskapliga och politiska utbyten som formar idéer och kunskap om frågorna sker på engelska. Dock kan det bli ett problem i de svenskspråkiga utbytena om språkbrukarna är osäkra på hur de ska uttrycka sig på svenska. I vissa fall kan det fungera fint att importera ett uttryck i samma form från engelskan till svenskan, men många gånger är det bättre att hitta eller skapa en svensk motsvarighet. Det kan exempelvis göra uttrycket mer begripligt eller lättare att stava, böja och uttala. Ett av de första begreppen vi arbetade med i Hållbarhetstermgruppen

var det som på engelska kallas för *tipping point*. Vi såg att det på svenska omväxlande omnämndes *brytpunkt*, *tröskelpunkt* och *tröskelvärde*, men att också de trevande svenska översättningarna *tippunkt* och *tippningspunkt* användes. Efter grundliga diskussioner inom gruppen landade vi i att rekommendera *tippningspunkt* som svensk motsvarighet till *tipping point*. Ett starkt argument var att den termen behåller engelskans metaforik med en balansakt som ”tippar över”. Det är också tydligt att det handlar om samma begrepp som det engelska uttrycket betecknar, alltså att en *tippningspunkt* är samma sak som en *tipping point*.

2. Är de här två uttrycken synonymer?

Inom ett ämnesområde där det talas och skrivs mycket händer det givetvis mycket med terminologin. Nya uttryck dyker upp, betydelser förskjuts, och det är inte ovanligt att två olika uttryck används för att uttrycka ungefär samma betydelse. I Hållbarhetstermgruppen behöver vi regelbundet reda ut ifall två uttryck står för så pass närliggande företeelser att uttrycken kan betraktas som synonymer, eller ifall det finns någon avgörande skillnad mellan dem. Ett exempel är uttrycken *koldioxidneutralitet* och *nettonollutsläpp*, som båda används för att tala om balansen mellan utsläpp och upptag av koldioxid. Våra efterforskningar och diskussioner i Hållbarhetstermgruppen resulterade i att vi listade de två uttrycken som synonymer.

3. Hur förhåller sig de här olika uttrycken till varandra?

När vi i Hållbarhetstermgruppen börjar nysta i ett begrepp eller en term får vi ofta upp flera närliggande uttryck på bordet också. Det kan handla om synonymer, men det kan också handla om överordnade termer som är nödvändiga att förstå för att behärska en underordnad term. Det blev vi varse när vi började utreda svenska uttryck för det som på engelska kallas *CCS* (*carbon capture and storage*). Andra uttryck som dök upp var exempelvis *koldioxidborttagning*, *koldioxidinfångning* och *kolsänka*, och vi ansåg det nödvändigt att publicera termposter även om dessa samtidigt som vi publicerade termposten om CCS (som för övrigt fick den svenska flerordstermen *avskiljning och lagring av koldioxid* (*CCS*)).

4. Vilken av de här termerna bör vi rekommendera i första hand?

När det florerar flera olika uttryck för samma företeelse laddas de olika uttrycken ofta med konnotationer eller vad man skulle kunna kalla för social betydelse. I vissa fall innebär ett termval ett ställningstagande oavsett vilken term

man väljer. Den situationen ställdes Hållbarhetstermgruppen inför i valet av benämning på den gas som bildas i marken under årmiljoner och som utvinns och utnyttjas som bränsle av människan. För denna gas finns det två brett använda termer i svenskan: *naturgas* och *fossilgas*. *Naturgas* är en äldre term, känd i svenskan åtminstone sedan 1880-talet, som kommer sig av att gasen i början användes vid sidan av gas som aktivt framställdes i gasverk, medan den här gasen uppstår naturligt. *Fossilgas* är en nyare term, känd i svenskan åtminstone sedan 1990-talet, och lanserades som en korrigerande av termen *naturgas*, vilken ansågs missvisande. Hållbarhetstermgruppen landade efter diskussioner under tre möten i att rekommendera *fossilgas* som huvudterm, medan *naturgas* listades som en synonym.

5. Vilken definition behövs för att listan ska kunna fylla sin funktion?

En del frågor som behandlats av Hållbarhetstermgruppen rör redan etablerade termer med etablerade definitioner, men för att termerna ska fungera bra i breda samhällsdiskussioner kan det ändå behövas förtydliganden. Det var anledningen till att Hållbarhetstermgruppen tog sig an termen *biologisk mångfald*. En definition som ofta används kommer från FN-fördraget *Konventionen om biologisk mångfald*, vilken bland annat har prioriterat definitionens juridiska gångbarhet. I Hållbarhetstermgruppen arbetade vi med att göra den definitionen kortare och mer stringent, för att den skulle bli mer användbar i det offentliga samtalet.

6. Vad behöver allmänheten veta om det här begreppet?

Många av termerna inom hållbar utveckling kommer som sagt från vetenskapen. I de kontexterna är det naturligt att termerna bär en rik betydelse som är fylld av komplex information. När sådana termer förmedlas till allmänheten behöver ibland den viktigaste informationen sållas fram, och det blev en utmaning när Hållbarhetstermgruppen arbetade med termposten för *väderattribution*. Begreppet var nytt för de flesta i gruppen, men det hörde också till expertområdet för en av gruppens medlemmar. Väderattribution handlar om relationen mellan klimat och enskilda väderhändelser, och kunskapen om denna relation bygger på komplexa modeller och statistiska beräkningar. För oss icke-klimatologer i Hållbarhetstermgruppen gällde det att hjälpligt ta till oss den här kunskapen, för att sedan kunna sålla fram vad allmänheten skulle kunna behöva veta för att termen skulle bli begriplig. Det gick många utkast fram och tillbaka mellan gruppens medlemmar innan vi landade i definitionen 'det att ange hur sannolikheten för en viss väderhändelse har förändrats på

grund av människoskapad klimatförändring'. I anmärkningen kunde vi beskriva forskningen bakom.

En termpost i Hållbarhetstermlistan

Hållbarhetstermlistans termposter är utformade med tanke på listans syfte att nå ut med facktermer till en bredare allmänhet. En typisk termpost visas i figur 2, med tillagda nummerrutor i 8 fält som jag ska förklara närmare.

Lyssna

koldioxidneutralitet

SVENSK TERM: koldioxidneutralitet

ENGLSK TERM: carbon neutrality

SVENSK SYNONYM: nettonollutsläpp

DEFINITION: balans mellan utsläpp och upptag av koldioxid

MER OM BEGREPPET KOLDIOXIDNEUTRALITET:

Utsläpp av koldioxid sker exempelvis vid förbränning av fossila bränslen såsom kol och olja, men även vid förbränning av förnybara bränslen såsom ved och biogas. Upptag av koldioxid sker huvudsakligen naturligt genom växtlighet på land och i hav, men kan också ske på konstgjord väg. Att få till stånd en balans mellan utsläpp och upptag är i praktiken mycket komplex, inte minst när det gäller att säkerställa upptaget över tid så att det faktiskt motsvarar utsläppen. Om man, som kompensation för de utsläpp man gör i dag, exempelvis planterar träd måste träden stå orörda i flera decennier för att deras upptag av koldioxid ska resultera i koldioxidneutralitet. Dessutom kan planteringen i sig bidra till andra negativa effekter, som hot mot den biologiska mångfalden, vattenbrist och förlust av brukbar mark för lokalbefolkningen.

Även om det språkliga uttrycket *koldioxidneutralitet* bara syftar på gasen koldioxid ingår ibland även andra växthusgaser vid beräkningar, exempelvis metan och lustgas. Dessa gaser omräknas till så kallade koldioxidekvivalenter.

Ofta används adjektivformen av begreppet, exempelvis "EU ska vara koldioxidneutralt år 2050". *Koldioxidneutral* används vanligen för att beskriva ett samhälle eller ett företag genom olika insatser främjar upptag av växthusgaser i samma mängd som samhället eller företaget släpper ut.

Andra uttryck som förekommer för att tala om balansen mellan utsläpp och upptag av koldioxid är *nettonollutsläpp*, *noll nettoutsläpp* och *inga nettoutsläpp* (på eng. *net zero carbon emissions*, *zero emissions*). Ibland används *nollutsläpp* som en kortform av *nettonollutsläpp*, men det uttrycket kan även stå för "inga utsläpp över huvud taget". Därför bör man hellre använda *nettonollutsläpp* eller *koldioxidneutralitet* när man menar balans mellan utsläpp och upptag av koldioxid.

SENAST REVIDERAD: 2021-12-15

Figur 2. Termposten för koldioxidneutralitet i Hållbarhetstermlistan. Skärmbild från <https://www.isof.se/vart-uppdrag/samarbeten/hallbarhetstermgruppen/hallbarhetstermlistan/termer/koldioxidneutralitet> 2023-09-29, med tillagda nummerrutor.

I termpostens rubrik (fält 1) visas huvudtermen. Den svenska huvudtermen upprepas sedan i den grå rutan (fält 2), vid sidan av den engelska huvudtermen (fält 3). I den grå rutan finns därefter ibland en eller flera svenska syno-

nymer (fält 4), och en eller flera engelska synonymer (fält 5, vilket är tomt i denna termpost). Längst ner i den grå rutan finns definitionen (fält 6), vilken hålls kortfattad och terminologiskt korrekt.

Efter den grå rutan finns en anmärkning (fält 7), som har rubriken ”Mer om begreppet koldioxidneutralitet” (och motsvarande för andra termposter). I anmärkningen ges information som kan vara användbar för att behärska termen såväl receptivt som produktivt. Det kan handla om encyklopedisk information, exempelvis om sammanhanget då termen myntades eller ett sammanhang som bidragit till att sprida termen. Det kan också handla om fakta som är nödvändiga att känna till för att förstå termen, exempelvis några grundläggande upplysningar om hur utsläpp och upptag av koldioxid fungerar. I anmärkningen kan det även finnas med exempel på det som termen betecknar. Ibland finns också språkliga råd, exempelvis ett förslag till en förklarande fras som kan användas när en term presenteras i en text för första gången, eller rena språkriktighetsråd som hur man kan bilda sammansättningar med en flerordsterm. I vissa termposter finns dessutom en kommentar om termer som står för närliggande begrepp, där det finns risk för att termerna sammanblandas.

Termposten avslutas med en datumstämpel (fält 8). Detta har vi sett som särskilt relevant då kunskapsområdena som Hållbarhetstermlistan berör är mycket aktiva och kunskapsläget snabbt kan förändras.

Hållbarhetstermgruppens praktiska tillvägagångssätt

Sedan starten hösten 2021 har Hållbarhetstermgruppen haft fyra tvåtimmarsmöten per termin. Vid ett möte behandlas normalt tre till fem aktuella termer.

Inför mötet sammanställer vi från Språkrådet utkast på termposter. Vi utgår då från befintligt material på svenska och delvis även engelska, exempelvis vetenskapliga publikationer, myndighetsinformation och andra termlistor. Ledamöterna får tillgång till detta utkast ungefär tio dagar före mötet; i dagsläget använder vi plattformen Terminologue för att dela utkastet inom gruppen. Ledamöterna läser själva utkastet och diskuterar med kolleger, och kan lämna kommentarer som är synliga för de andra ledamöterna.

Vid mötet diskuteras termposterna utifrån ledamöternas synpunkter. Diskussionerna kan handla om i princip vad som helst i termposten, det vill säga möjliga svenska termer, engelska motsvarigheter, vilka termer som kan listas som synonymer, hur definitionen ska formuleras och vad som ska tas upp i anmärkningen. Under mötet gör vi enklare revideringar direkt i Terminologue, och gör anteckningar om större revideringar som kräver grundligare efterforskningar.

Till efterföljande möte presenterar vi från Språkrådet ett nytt utkast på term-

posten, som sedan behandlas på liknande sätt. En term-post behandlas normalt vid två till tre möten innan den publiceras i Hållbarhetstermlistan och i Rikstermbanken.

Avslutning: lärdomar från Hållbarhetstermgruppens första fem terminer

Under hösten 2023, när detta skrivs, gör Hållbarhetstermgruppen sin femte termin.

En lärdom från gruppens arbete hittills är att samarbetet gynnas av en mångsidigt sammansatt grupp. Det är användbart för många komplicerade termdiskussioner att ha ledamöter som besitter vetenskaplig expertis, samtidigt som gruppens tillgängliggörande anspråk gynnas av ledamöter som är vana vid att arbeta med kommunikation av frågor om klimat och miljö.

Vi arbetar fortfarande med att hitta användbara kommunikationskanaler för att nå ut med Hållbarhetstermlistan till våra olika målgrupper. En kanal som har varit till viss användning var det före detta Twitter, där nya publiceringar i Hållbarhetstermlistan ibland ledde till produktiva diskussioner bland forskare. Åtminstone en gång har dessa diskussioner lett till en revidering av en term-post. Sådana öppna diskussioner förutsätter dock ett någorlunda samarbetsfrämjande samtalsklimat, vilket inte alltid är lätt att hitta i dagens digitala landskap. I dag har det som förut hette Twitter bytt namn till X, och plattformen har ändrats på flera sätt vilket har lett till att många aktörer, inte minst inom klimat- och miljökommunikation, har lämnat plattformen.

Ett sätt att nå ut med listan till specialiserade grupper har varit att hålla riktade presentationer i universitets- och myndighetssammanhang. Sådana presentationer har vi goda erfarenheter av, då de i princip alltid också genererar respons från åhörarna som gör att vi får en bättre bild av hur listan tas emot.

Listans arbete har nämnts ett antal gånger i media (Bergendahl 2023; Fjellman 2022; Hellmark 2022). Publiceringen av term-posten om *fossilgas* ledde också till några särskilda nyhetsartiklar (Spolander 2023a; 2023b; Bredmar 2022).

Hållbar utveckling omfattar flera olika komplexa och mångfacetterade kunskapsområden. Att arbeta med komplex kunskap är förvisso knappast något främmande för sådana erfarna terminologer som den här publikationens läsekrets består av, men något som sticker ut när det gäller Hållbarhetstermlistan är möjligen att den omfattar så pass många vitt skilda kunskapsområden. Ingen av de experter som vi har tillgång till i gruppens arbete gör, trots djup sakkunskap inom sitt eget kunskapsområde, anspråk på att behärska hela ämnesområdet hållbar utveckling. Samtidigt som denna komplexitet utgör en påtaglig

utmaning hänger den ihop med det brännande behovet av att göra detta term-arbete, trots utmaningarna. Den planetära krisen omfattar i princip allt som vi människor tar oss för, och vi behöver därför vara många som arbetar för en omställning till hållbar utveckling. I detta gigantiska samordningsprojekt kan en tillgänglig terminologi fylla en viktig funktion.

Summary

This article presents the work of the Terminology Group for Sustainable Development, which is coordinated by the Language Council of Sweden at the Institute for Language and Folklore, ISOF. The group was initiated in the summer of 2021. The text describes the composition of the group and the different kinds of issues tackled by the group. It also describes what a term entry in the Sustainability Glossary looks like, and how the practical work is carried out. The intention of this article is to share experiences of the work, for example with readers who are interested in starting a similar term group in another country or within another subject area. The article ends with some of the lessons learned from the first five semesters of the term group's work.

Referenser

- Arrhenius, Svante, 1896. On the Influence of Carbonic Acid in the Air upon the Temperature of the Ground. I: *Philosophical Magazine and Journal of Science* 44 (251): 237–276. <https://doi.org/10.1080/14786449608620846>
- Bergendal, Malin, 2023. Miljö på svenska – orden du behöver. I: *Syre*, 23 november 2023. <https://tidningensyre.se/2023/23-november-2023/miljo-pa-svenska-orden-du-behoover/>
- Bolin, Bert, 2007. *A history of the science and politics of climate change: The role of the Intergovernmental Panel on Climate Change*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Bredmar, Emelie, 2022. Naturgas byter namn till fossilgas. I: *Sveriges Radio, Vetenskapsradion Nybeter*, 27 december 2022. Hämtat 2023-09-29: <https://sverigesradio.se/artikel/naturgas-byter-namn-till-fossilgas>
- Callendar, Guy S., 1938. The Artificial Production of Carbon Dioxide and Its Influence on Temperature. I: *Quarterly Journal of the Royal Meteorological Society* 64 (275): 223–240. <https://doi.org/10.1002/qj.49706427503>

- Ekholm, Nils, 1901. On the Variations of the Climate of the Geological and Historical Past and Their Causes. I: *Quarterly Journal of the Royal Meteorological Society* 27 (117): 1–62. <https://doi.org/10.1002/qj.49702711702>
- Fjellman, Elin, 2022. En väg ut ur klimatspråkets snårskog öppnar sig. I: *Sydsvenskan* 2022-04-30.
- Fourier, Joseph, 1824. Remarques générales sur les températures du globe terrestre et des espaces planétaires. I: *Annales de chimie et de physique*, nr 27: 137–167.
- Hellmark, Catrin, 2022. Ord för omställning. I: *Sveriges Natur* 2–2022: 60–61.
- Keeling, Charles D., 1960. The Concentration and Isotopic Abundances of Carbon Dioxide in the Atmosphere. I: *Tellus* 12 (2): 200–203. <https://doi.org/10.3402/tellusa.v12i2.9366>
- Rockström, Johan, Joyeeta Gupta, Dahe Qin, Steven J. Lade, Jesse F. Abrams, Lauren S. Andersen, David I. Armstrong McKay, m.fl., 2023. Safe and Just Earth System Boundaries. I: *Nature* 619 (7968): 102–111. <https://doi.org/10.1038/s41586-023-06083-8>
- Rockström, Johan, Will Steffen, Kevin Noone, Åsa Persson, F. Stuart Chapin, Eric F. Lambin, Timothy M. Lenton, m.fl., 2009. A Safe Operating Space for Humanity. I: *Nature* 461 (7263): 472–475. <https://doi.org/10.1038/461472a>
- Spolander, Jörn, 2023a. Kan F-ordet överleva gasindustrins kritik? I: *Dagens Nyheter*, 12 mars 2023.
- Spolander, Jörn, 2023b. ”Fossilgas” knappar in på ”naturgas”. I: *Dagens Nyheter*, 29 december 2023.

Författare

Linnea Hanell är språkvårdare i svenska på Språkrådet vid Institutet för språk och folkminnen. Hon är också verksam som forskare vid Stockholms universitet med ett postdokprojekt om samhällskommunikation för hållbar utveckling.

Nyckelord

termgrupp, hållbar utveckling, översättning, termlista, språkvård, klimat, miljö, ekologisk hållbarhet

Bibliografiske oplysninger

Hanell, Linnea, 2024: Om Hållbarhetstermgruppen: Erfarenheter från att ta fram och sprida rådgivning om terminologin kring hållbar utveckling.

I: Kirsten Lindø Dolberg-Møller (red.): *Sprog i Norden 2024*, s. 86-97.

<https://tidsskrift.dk/sin/issue/archive>

© Forfatterne, Nordterm og Netværket for sprognævnene i Norden

---